

MILAN VIDLÁK: NECHÁTE SE OČKOVAT?

- CZ24 News | 11. března 2021

ČESKO: Stejní lidé, kteří rozpoutali – situaci naprosto nepřiměřený – humbuk kolem nemoci pojmenované covid-19, vytvořili z ní pandemii strachu a lidské hlouposti a od té doby generují jedno podivné rozhodnutí za druhým, nám nyní říkají, že pro nás našli řešení. Takové, které nás definitivně zbaví problému, jež přitom oni svým přístupem ne-li přímo vyrobili, tak minimálně prohloubili.

Už to by v každém (kriticky) myslícím člověku mělo rozblikat varovnou kontrolku nejvyšší pohotovosti a obezřetnosti. A aniž by se musel pasovat na odborníka přes vakcíny nebo disponoval vědeckým či medicínským vzděláním, dovést jej k otázce: Jak mohu věřit těm, o kterých jsem se již tolikrát přesvědčil, že neříkají pravdu?

Tím by mohl být rébus, zda se nechat očkovat či nikoli, vyřešen hned v úvodu a my mohli vyrazit třeba do lesa na zdravotní procházku. Přesto jde o natolik důležité téma – kolem kterého se navíc, i když je to těžko k uvěření, rozpoutala snad ještě větší hysterie a „masírka“ než kolem samotného covidu-19 –, že není od věci zamyslet se nad ním trochu hlouběji.

Očkování totiž není na rozdíl od covidu žádný nový vynález a budilo vášně již dlouho před ním. I když se tedy zdá, že o něm máme dost informací, pravý opak je pravdou. Kolem jeho přínosů či rizik nebyla seriózní debata nikdy zahájena, pokud tedy nepočítáme neustálé emotivní a unavující výkřiky a zběsilé útoky.

Jako u všech dalších důležitých témat, která hýbou světem, je i zde lidstvo rozděleno na dva nesmiřitelné tábory. Jeden by do sebe nekriticky nechal píchnout cokoli v jakémkoli množství, jen aby se zachránil, a ten druhý pro změnu pokusy o vpravení cizorodých látek do vlastního těla kategoricky odmítá.

Obě skupiny pak své názorové oponenty označují za blázny nebo si nadávají do hlupáků či tmářů. Ovšem na rozdíl od příznivců očkování, kteří ostatním vnucují nejenom svůj názor, ale i samotné očkování, k němuž chtějí všechny odpůrce donutit zákonem či represí, „odmítači“ očkování své postoje nikomu necpou. Žádají pouze o to, aby jim „vakcinátoři“ dali pokoj a umožnili jim, aby se o tom, co si vpraví či nevpraví do těla, mohli rozhodnout sami.

Podstata sporu tedy vede úplně stejným směrem jako v diskusi o restriktivních protikoronavirových opatřeních. Fanoušci covidu-19 úporně kontrolují ostatní, zda nechodí bez roušky nebo náhodou neporušují nařízení (o jejichž smysluplnosti lze přitom s velkým úspěchem pochybovat), protože se z nějakého důvodu domnívají, že je ohrožováno jejich zdraví. Jejich názoroví oponenti jim ale namítají, že pokud se bojí virózy, ať cvičí a posilují svou imunitu, „chrání“ se rouškami, respirátory, plexiskly, plynovými maskami či skafandry podle libosti, nebo se zabarikádují doma a nevycházejí ven, když mají strach z nemoci, ale ať s tím laskavě neotravují a neomezují ostatní, protože za své zdraví je každý jednotlivec zodpovědný primárně sám.

No jo, ale když se prý všichni nezavřou doma (a nenaočkují), nemoc nikdy nezmizí, a doplatí na to hlavně ti „zodpovědní“, kteří čekají na očkování frontu (a v roušce chodí pomalu i spát), zní pravděpodobně nejčastější námitka příznivců omezování svobody jednotlivce a totalitních metod všech tónů a barev.

K tomu, aby bylo toto jejich agresivní naléhání a vynucování ospravedlnitelné, by však musel platit předpoklad, že roušky a jiná podobná „protiepidemická“ opatření mohou šíření virů nějak zabránit, což je vzhledem k velikosti virů a pórů v roušce fyzikálně naprosto vyloučeno.

Když prováděl Jan Tuna ve svém internetovém pořadu *A dost!* test všemožných druhů roušek a respirátorů a snažil se ukázat, jaké respirátory a roušky nejlépe chrání proti virům, povedlo se mu kouzlem nechtěného poukázat na něco docela jiného, než zamýšlel.

Ve vysílání z 21. ledna vysvětluje moderátor ve vážně míněné, leč neuvěřitelně komické scéně s nasazenou „plynovou“ maskou, že to, jak jsou roušky propustné a jak sedí na obličeji, vyzkoušela redakce pořadu na figurantce pomocí cigaretového kouře. Ten pochopitelně nevyfukovala ona, ale přístroj.

Pozoruhodné bylo, že figurantka vyfukovala kouř i skrze nanoroušky a respirátory, a dokonce i přes Tunovu WPA ochrannou masku. Mimochodem už vidím, jak v ní běháme po Kauflandu. Právě u masky byla účinnost propustnosti nejvyšší – úctyhodných 99,99 %. Co z toho ale vyplývá?

A neublíží to mému lidu? To víte, že ne, pane premiére, píchne to jako včelička a člověk bude jako rybička... Snad ne leklá. Tento snímek pochází z brněnské polní nemocnice, postavené kvůli údajně „přeplněným“ nemocnicím. Za celou dobu tam ale neležel ani jeden pacient, a tak se tam udělalo očkovací centrum...

Foto Profimedia

Inu, jelikož má částice kouře velikost zhruba 0,5 až 1 mikrometr (500 až 1000 nanometrů), a tudíž je stále výrazně větší než virus (ten koronavirový má velikost cca 120 nm), musel by mít člověk na sobě pro ochranu před vysoce nakažlivými viry neprodyšný „protichemický“ oblek, jaký používají vědci a lékaři pracující v laboratořích. Kdyby stačily roušky nebo jiné masky, nosili by roušky nebo jiné masky.

Pokud například na zastávce někdo kouří a zároveň má v sobě virus, a vy kouř cítíte, znamená to, že tak, jak se šíří kouř, se šíří i virus. Jestli tedy někdo tvrdí, že rouška či respirátor dostatečně chrání před nákazou viry a domnívá se, že se nenakazí, dává to smysl zhruba podobně, jako kdyby HIV pozitivnímu při souloži praskl kondom a jeho partnerka se utěšovala tím, že propustnost a „nálož“ nebyla tak velká, a ona proto bude HIV pozitivní a těhotná jen trochu.

I přesto covidoví apokalyptici vzbuzují někdy dojem, že by neváhali k prosazení svých zvláštních vizí orwellovského světa sáhnout kromě udávání a pokutování třeba i k násilí.

Pokud na svých pravidlech trvají, měli by v tom případě všem „odmítačům“ a „popíračům“ vysvětlit, jak je možné, že takový Izrael, který od počátku „pandemie“ provádí ta nejdrastičtější opatření a několikrát uzavřel celou zemi, je na tom s „růstem covidu“ oficiálně hůře než země, které nic takového nedělaly.

„Jsme napřed před celým světem. Žádný stát neudělal to, na co se chystáme my – hermeticky uzavíráme zemi,“ hlásil na brífinku 23. ledna premiér Benjamin „Bibi“ Netanjahu. Izrael uzavřel dokonce i vzdušný prostor a poprvé v historii zakázal imigraci Židů do Izraele. Nemluvě o tom, že židovský stát již stihl naočkovat přes pětinu svých obyvatel a politici z ostatních zemí, kteří provádějí očkovací marketingovou kampaň, se Izraelem pořád ohánějí a dávají jej za vzor, až je to otravné.

Pokud zastáncům represe a očkování namítnete, že se covid šíří bez ohledu na to, zda se opatření

provádějí, či nikoli, a v zemích, které tolik neblázní, bývají statistiky srovnatelné, či dokonce výrazně lepší – stačí se podívat na Švédsko či Vietnam, který je na tom úplně nejlépe –, začnou vymýšlet naprosto šílené konstrukce. Mezi evergreeny patří třeba vážně míněná teze o tom, že kdyby se opatření nezavedla, bylo by nakažených a mrtvých mnohonásobně víc.

Podle této logiky by se za předpokladu, že by byla například v Izraeli či Česku nařízena pouze kosmetická či minimální opatření srovnatelná se Švédskem či Vietnamem, muselo v Tel Avivu či Praze nakazit snad více lidí, než je tam obyvatel. A naopak ve Švédsku či Vietnamu by „nestíhala krematoria“. Ani jedno z toho se samozřejmě neděje.

Nachman Aš, jenž v židovském státě koordinuje protiepidemická opatření, dokonce ve své upřímnější chvíli pro deník Times of Israel uvedl: „Po naočkování první dávkou se covidem nakazilo 12 400 Izraelců. Ochrana získaná po první dávce vakcíny není tak velká, jak jsme si mysleli.“ Korunu všemu pak nasadil Clalit, největší poskytovatel zdravotní péče v Izraeli, jenž porovnal lékařské záznamy 200 tisíc lidí očkováných proti covidu-19, kteří jsou starší 60 let, se stejným počtem neočkováných. Poměr pozitivních testů na covid-19 se po dvou týdnech od aplikace první dávky nikterak nelišil.

Slova upovídaného experta Aše se hned druhý den snažil vyžehlit ministr zdravotnictví Juli Edelstein tvrzením, že „připomínky izraelského komisaře koordinujícího opatření proti covidu, týkající se účinku první dávky vakcíny, byly vytržené z kontextu, a tudíž nepřesné“. „Nejzranitelnějším skupinám populace podáváme druhou dávku očkování a očekáváme, že už zakrátko uvidíme plný ochranný dopad vakcíny,“ dodal ministr s tím, že tělo po očkování potřebuje čas, aby „rozpoznalo genetický materiál viru a vyvolalo imunitní odpověď“. Třeba se to tedy časem zlepší a koronavirus se dá na ústup. Však už by bylo skoro po roce na čase.

Ale dost bylo ironie. Ať už se příznivci a odpůrci očkování, potažmo celé covidové apokalypsy, hádají, jak hlasitě a jak dlouho chtějí, z logiky věci vyplývá, že se při zastávání zcela protichůdných a vzájemně se vylučujících pozic buď jedni, anebo druhí mýlí.

A jelikož jde o zdraví, tedy o to nejcennější, co v životě máme, měli bychom vzít rozum do hrsti a rozhodovat se nikoli na základě nejrůznějších nemocí a emocí, ale faktů, vlastního rozumu a co největšího množství relevantních informací, které jsou o vakcínách dostupné.

Vyšší rychlost

Covid-19 je, stejně jako jakákoli jiná viróza chřipkového typu, poměrně nepříjemným onemocněním; takovým, jaká každý rok postihují 10 až 15 procent populace. A proto je nejlepší jej – stejně jako „bezejmennou“ chřipku – vůbec nedostat a úspěšně se mu vyhnout. Na to, kromě zdravé životosprávy spojené s udržováním dobré fyzické kondice, o níž se ale v médiích skoro vůbec nemluví, podle politiků a jedné hlasité části odborné veřejnosti existuje jediný recept – vakcína.

Její vyvinutí bylo s velkou pompou oznámeno na konci minulého roku a prezentováno jako spása, která ukončí covidové šílenství. Jenže to je zatím v nedohlednu a vzrušení politiků, korporátních novinářů a části expertů jako by naopak ještě „přepnulo“ na vyšší rychlost.

Jedině očkování může znamenat vstupenku do normálního života, hřímají strůjci covidové apokalypsy a její podporovatelé z laických řad nadšeně tleskají. A v naději, že si zachrání zdraví, se ve velkém přihlašují do registrů a div se neperou o to, kdo dostane očkovací látku do těla jako první. Mnozí známí lidé, na Slovensku třeba slavná tenistka Dominika Cibulková a u nás šéfkuchař Zdeněk Pohlreich či šéf Všeobecné zdravotní pojišťovny Zdeněk Kabátek, kvůli tomu dokonce neváhají předbíhat a obcházet pravidla, podle kterých se smějí přednostně očkovat zatím pouze zdravotníci a senioři.

V souvislosti s vakcínami odpůrci očkování často zmiňují velké riziko nežádoucích vedlejších účinků. Pokud by ale i přesto nějaká očkovací látka dokázala zabránit tomu, aby člověk tu nepříjemnou nemoc chytil, a on tak mohl dál v klidu žít a chodit bez roušky, kam se mu zamane, vyplatilo by se o něčem takovém aspoň uvažovat, nebo ne?

Kdyby tato premisa skutečně platila a riziko nepříjemné reakce by bylo vyváжено ochranou proti nebezpečné infekci, pak možná ano. Jaké ale bylo všeobecné překvapení, když hlavní izraelský epidemiolog Aš zmínil – a poté to potvrdilo i tamější ministerstvo zdravotnictví –, že po očkovací dávce mělo pozitivní test na koronavirus 12 400 lidí, a dalších 69 dokonce i po podání dávky druhé. Českým novinářům, kterým to vrtalo hlavou, pak známá imunoložka Blanka Říhová sdělila: „I když je někdo naimunizovaný, tak speciálně po té první dávce ten covid-19 chytout může. On ho může chytout i po té druhé dávce.“ Tak k čemu tedy má vlastně to očkování být? „Rozdíl je, že průběh nemoci nebude tak závažný, a o to jde. To znamená, že i když lidé budou naočkovaní, nedá se vyloučit, že se nakazí, ale ten průběh té nemoci nebude vyžadovat intenzivní péči.“ Myslela tohle vážně?

Brzy se k ní přidaly i další hlasy, například imunolog Vojtěch Thon z výzkumného centra Recetox Masarykovy univerzity v Brně to formuloval ještě přímočařeji: Vakcína nás před infekcí nechrání, zvýší ale ochranu proti vážnému průběhu nemoci. „Musíme rozlišovat nákazu a průběh. Nakazit se můžeme fakticky vždycky, to nezávisí na dávce. Můžeme se nakazit s jednou dávkou vakcíny, se dvěma i s dalšími.“ Aha, tak to potom jo.

Kdyby se člověk nechal očkovat a vakcína zajistila, že se může přestat o nějaký covid zajímat a nemusí se bát, že nakazí sebe i ostatní, fajn, dalo by se o tom aspoň přemýšlet a dát si na jednu miskou vah přínosy a na druhou rizika vedlejších účinků. Každý by se tak rozhodl podle toho, čeho se bojí víc – jestli nemoci, kterou může kdykoli kdekoli chytit, nebo reakce organismu poté, co mu bude vpravena do krevního oběhu v laboratoři vyrobená neznámá látka s vidinou, že si tělo vytvoří protilátky a vůči dalšímu setkání s touto nemocí bude imunní. Jenže když se k riziku nepřiměřené reakce organismu přidá i riziko nakažení samotnou nemocí, už to tak smysluplně nevypadá.

Vetřelec v přestrojení

Navíc nás to hned přivádí k další zásadní otázce. Tu natukl i izraelský epidemiologický koordinátor Nachman Aš, když zmínil, že si není zdaleka jistý tím, zda vakcína firmy Pfizer, o jejíž účinnosti vyjádřil své pochyby, chrání i proti „zmutovanému“ viru, jenž se podle některých odborníků a médií šíří do Izraele z Velké Británie. Podle pana Aše může zrovna tato varianta za 30 až 40 procent všech aktuálně nakažených. A to je právě ono. Aby nejen koronavirus, ale i třeba chřipkový virus přežil, neustále se mění. Kdyby to nedělal, lidská populace by si proti němu brzy vytvořila imunitu a naše buňky by jej velice snadno rozpoznaly a vůbec by ho k sobě nepustily.

Virus sám o sobě nic nezmůže, nemá vlastní buňky, a proto se snaží ošálit buňku lidskou, vniknout do ní a de facto ji „znásilnit“, aby mu byla po vůli a on se v ní mohl rozmnožit.

Například virus chřipky, který se skládá z jádra, obalů a několika typů bílkovin, na první pohled připomíná kuličku nebo vlákno na povrchu posypané krupicí. Tu tvoří dva druhy bílkovin, jež představují jakési klíče k „odemčení“ lidské buňky. První zajistí přichycení k buňce a druhý ji „nahlodává“ tak, aby usnadnil viru vstup dovnitř a poté, co si „vyřídí“ vše, co potřebuje, opustí ho touto vytvořenou cestou i s nově „narozenými“ bratříčky a společně pokračují ve své spanilé jízdě dál.

A aby nebyli brzy odhaleni a měli se neustále kam šířit a kde se množit, potřebují být neustále o krok napřed a měnit taktiku. Pokud je totiž člověk nakažen chřipkovým virem, imunitní systém na něj

pošle protilátky, specificky zaměřené proti tomuto kmenu viru. A tak, aby nebyl zničen, musí neustále lehce pozměňovat strukturu svého povrchu.

Jakmile virus buňku napadne, ta se mu snaží zabránit v rozmnožení tím, že sama sebe zničí – prostě by se pro nás klidně obětovala, jen aby virus nemohl dál škodit. Jenže když je vir uvnitř, je už bohužel pozdě. Větrlec totiž buňku ovládne a zakáže buňce, aby sebevraždu spáchala. Naopak zrychlí její metabolismus, aby rychle tvořila nové genomy viru.

Kdyby ji nepřiměl ke změně chování, ukázala by ostatním buňkám, že je infikovaná, a vyslala jim signál, aby si na ni dali pozor. Jenže i v tom jí virus dokáže zabránit, protože kdyby to neudělal, buňku i jeho maličkost by vypátraly naše imunitní buňky a infikovanou buňku i s ním by jednoduše zlikvidovaly. Vir naopak donutí buňku vytvořit receptory, které zničení buňky neumožní. Organismu trvá zhruba týden až deset dní, než si proti záškodníkovi vyvine takzvanou adaptivní imunitu a jeho řádění učiní přítrž.

Naše tělo si každého větrlece pamatuje, a tak mu už víckrát nedovolí škodit. Jenže když se větrlec trochu „přestrojí“, pro tělo je něčím novým, a tak mu chvíli trvá, než na tuto novou podobu zareaguje. To už se ale virus zase mění a je pořád o krok napřed.

První zkouška

Proti šíření viru SARS-CoV-2 stojícího za pandemií nemoci covid-19 se postupuje zcela novým očkováním technologií mRNA, jde tedy o první vyzkoušení této metody na lidech v ostrém provozu. I to je třeba vědět. Vakcína má nést informaci, která přiměje některé buňky, aby vyrobily malý kousek S-proteinu, který je pro SARS-CoV-2 typický. Následně tělo začne proti tomu vytvářet protilátky.

Jenže i pokud by vakcína fungovala tak, jak výrobci tvrdí, vytvoří protilátky proti konkrétní podobě viru. Ten se však neustále mění, a proto je schopen infikovat stejného člověka třeba každou zimu, když na to přijde.

Tak jak by tohle, u všech rohatých, mohla podchytit nějaká vakcína, když i po prodělané nemoci, která v těle vytvoří protilátky proti jednomu druhu viru, nemá tělo protilátky proti zmutovanému viru a nemoc může kdykoli dostat znovu? Přece pokud neumí tělo vytvořit protilátky proti variacím jednoho viru a vždy si poradí jen s jednou konkrétní formou, jak totéž může umět vakcína?

Přesto se nás snaží farmaceutické firmy, lékaři a korporátní novináři, kteří pro ně píší, přesvědčovat o tom, že vstříknutím očkovací látky, jež by měla teoreticky stimulovat organismus k tvorbě protilátek proti konkrétnímu viru, se sníží riziko nákazy nemoci či vážnějšího průběhu virózy, kterou ale přitom vyvolá již de facto jiný virus.

Jak by ale mohlo, když si po očkování – pokud vakcíny fungují tak, jak se o nich tvrdí – organismus vytvoří protilátky na konkrétní kmen viru, který už ale v době vytvoření vakcíny s největší pravděpodobností není aktuální? Jak mohou výrobci vakcín vědět, jakým způsobem viry zmutují a jaká zrovna „poběží“ verze? A jestliže platí, že prodělaná infekce neznamená imunitu vůči pozměněným verzím stejného viru, jak by totéž mohla dokázat vakcína? Odpověď se přímo nabízí – nemohla.

Koronavirus vypadá trochu jinak než virus chřipky, místo „drobenky“ má na povrchu jakési bodce, které umožňují přichycení k vnější membráně napadených buněk a následně i proniknout dovnitř. Princip je ale úplně stejný. Jen po dobu takzvané koronavirové „pandemie“ už vytvořil SARS-CoV-2 asi čtyři tisíce mutací.

Pokud přesto věříte „expertům“ a politikům, že je očkování naší záchranou, a chcete se nechat naočkovat, mám pro vás jednu velice dobrou zprávu. Osmého ledna agentura AP informovala o tom, že vakcína od firem Pfizer a BioNTech, kterou se očkuje i v České republice, podle předběžného výzkumu provedeného na univerzitě v texaském Galvestonu působí i proti novým genetickým mutacím koronaviru, jež se koncem loňského roku rozšířily ve Velké Británii a v Jihoafrické republice a jsou údajně nakažlivější než ty dřívější.

Obě varianty prý mají mutaci zvanou N501Y. Ta se vyznačuje lehce pozměněnou bílkovinou na bodcích viru, které umožňují přichytit se k vnější membráně napadených buněk. No a vakcína je podle vědců vyvinuta tak, aby naučila tělo rozeznávat bílkovinu bodců a bránit se proti ní. Experti použili krevní vzorky 20 lidí, kteří vakcínu dostali. Protilátky, které v sobě tito lidé měli, si prý dokázaly při laboratorních testech s virem úspěšně poradit. Studie je pouze „předběžná“, ale podle Philipa Dormitzera, hlavního vědeckého garanta firmy Pfizer, jde o „velmi uklidňující zjištění, že mutace, která v poslední době způsobila tolik starostí, podle všeho není pro vakcínu problém“.

Pak je tu ale jedna špatná zpráva. Tu studii platil a společně s vědci z Galvestonu prováděl výrobce vakcíny, firma Pfizer.

V průběhu ledna proběhly médií ještě dvě zajímavé zprávy. První sděluje, že podle „šokujícího“ průzkumu Německé interdisciplinární asociace pro intenzivní péči se odmítá nechat očkovat asi polovina německých zdravotníků a zhruba stejná část pečovatелů v domovech seniorů. Ta druhá říká, že nechat se očkovat odmítá až polovina českých zdravotníků a šedesát procent ošetřovatelů v domovech důchodců. Pročpak asi?

https://www.casopis-sifra.cz/wp-content/uploads/2021/03/Upoutávka-na-12.3_final_new.mp4

Přesně před rokem, 12. března 2020, byl v České republice poprvé vyhlášen nouzový stav. Co všechno předcházelo největší globální akci v dějinách, která změnila a hlavně změní svět? Jak to všechno začalo? A co z toho vyplývá? O tom se budeme bavit v pátek 12. března 2021 od 20.30 v živém vysílání na YouTube.

Autor: Milan Vidlák

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz>